

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 13 marca 2013 r.

Poz. 1795

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

Wrocław, dnia 8 marca 2013 r.

NK-N.4131.167.8.2013AS

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity : Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 ze zmianami)

stwierdzam nieważność

uchwały nr 0007.XXIX.211.2013 Rady Miejskiej w Żmigrodzie z dnia 31 stycznia 2013 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla zachodniej części miasta Żmigród, zatwierdzonego uchwałą Rady Miejskiej w Żmigrodzie nr III/19/10 z dnia 30 grudnia 2010 r.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 31 stycznia 2013 roku Rada Miejska w Żmigrodzie podjęła uchwałę nr 0007.XXIX.211.2013 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla zachodniej części miasta Żmigród, zatwierdzonego uchwałą Rady Miejskiej w Żmigrodzie nr III/19/10 z dnia 30 grudnia 2010 r.

Uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 8 lutego 2013 r.

W toku badania legalności uchwały organ nadzoru stwierdził, iż została podjęta z istotnym naruszeniem art. 17 pkt 2 i 6 lit a i b i art. 27 w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j Dz. U. z 2012 r. poz. 647 ze zm.).

Mocą przedmiotowej uchwały Rada Miejska w Żmigrodzie zmieniła ustalenia w Rozdziale 7, § 20 ust. 7a miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla zachodniej części miasta Żmigród, zatwierdzonego uchwałą Rady Miejskiej w Żmigrodzie nr III/19/10 z dnia 30 grudnia 2010 r. Uchwała Rady Miejskiej w Żmigrodzie nr III/19/10 została ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego nr 55, poz. 720 z 2011 r. i weszła w życie dnia 25 marca 2010 r.

W myśl art. 27 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zmiana studium lub planu miejscowego następuje w takim trybie, w jakim są one uchwalane. Przepis ten wprowadza generalną zasadę, zgodnie z którą miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zmienia się w takim samym trybie, w jakim został on uchwalony. Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wyraźnie stanowi w jakim trybie przeprowadza się zmianę miejscowego planu i nie daje Radzie kompetencji ani możliwości decydowania, czy przeprowadzenie konkretnych czynności procedury planistycznej jest w danym przypadku konieczne, zasadne i celowe, czy też nie. Art 17 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym normuje szczegółowo tryb sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z art. 17 pkt 2 i 6 lit a i b ustawy: *Wójt, burmistrz albo prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały*

o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego: 2) zawiadamia, na piśmie, o podjęciu uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu instytucje i organy właściwe do uzgadniania i opiniowania planu; 6) występuje o: a) opinie o projekcie planu do: – gminnej lub innej właściwej, w rozumieniu art. 8, komisji urbanistyczno-architektonicznej, – wójtów, burmistrzów gmin albo prezydentów miast, graniczących z obszarem objętym planem, w zakresie rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym, – regionalnego dyrektora ochrony środowiska, – właściwych organów administracji geologicznej w zakresie terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych, – właściwego organu Państwowej Straży Pożarnej i wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska w zakresie lokalizacji nowych zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii, zmian, o których mowa w art. 250 ust. 5 i 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, w istniejących zakładach o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii i nowych inwestycji oraz rozmieszczenia obszarów przestrzeni publicznej i terenów zabudowy mieszkaniowej w sąsiedztwie zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii, w przypadku gdy te inwestycje, obszary lub tereny zwiększają ryzyko lub skutki poważnych awarii, – właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, oraz b) uzgodnienie projektu planu z: – wojewodą, zarządem województwa, zarządem powiatu w zakresie odpowiednich zadań rządowych i samorządowych, – organami właściwymi do uzgadniania projektu planu na podstawie przepisów odrębnych, – właściwym zarządcą drogi, jeżeli sposób zagospodarowania gruntów przyległych do pasa drogowego lub zmiana tego sposobu mogą mieć wpływ na ruch drogowy lub samą drogę, – właściwymi organami wojskowymi, ochrony granic oraz bezpieczeństwa państwa, – dyrektorem właściwego urzędu morskiego w zakresie zagospodarowania pasa technicznego, pasa ochronnego oraz morskich portów i przystani, – właściwym organem nadzoru górniczego w zakresie zagospodarowania terenów górniczych, – ministrem właściwym do spraw zdrowia w zakresie zagospodarowania obszarów ochrony uzdrowiskowej, – właściwym wojewódzkim konserwatorem zabytków w zakresie kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu.

Tymczasem w procedurze zawiadamiania właściwych organów i instytucji o podjęciu uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu oraz uzgadniania i opiniowania projektu planu, wynikającej z art. 17 pkt 2 i 6 ustawy opizp, uwzględniono jedynie Dolnośląskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

Ustawodawca w art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym postanowił, że naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. W ocenie organu nadzoru tryb sporządzania planu miejscowego został w przedmiotowej sprawie naruszony w sposób istotny.

W orzecznictwie sądowym ukształtowało się stanowisko, zgodnie z którym naruszenie art. 17 pkt 6, ustawy polegające na braku jakiegokolwiek zaopiniowania i uzgodnienia lub zastosowaniu przez organy planistyczne procedury planistycznej w fragmentarycznym zakresie stanowi tak rażące naruszenie procedury planistycznej, że niezależnie od innych uchybień nakazuje to stwierdzenie nieważności planu miejscowego (wyrok WSA w Krakowie z dn. 13 maja 2011 r. sygn. akt II SA/Kr 340/11).

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono, jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia. Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
A. M. Skorupa